

prima instanță: L. Lupașcu  
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

2rc-194/16

## DECIZIE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Galina Stratulat  
Ion Druță

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Azolux”  
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere  
Limitată „Grinvitas” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Azolux” cu  
privire la încasarea datoriei și penalității contractuale

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 prin care  
a fost respinsă cererea de scutire parțială de la achitarea taxei de stat înaintată de  
Societatea cu Răspundere Limitată „Azolux”, nu s-a dat curs cererii de apel depusă  
de Societatea cu Răspundere Limitată „Azolux”, obligată Societatea cu  
Răspundere Limitată „Azolux” să achite taxa de stat în sumă de 3773,78 lei până la  
18 noiembrie 2015

constată:

La 02 iulie 2014, SRL „Grinvitas” a depus cerere de chemare în judecată  
împotriva SRL „Azolux” cu privire la încasarea datoriei și penalității contractuale.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului de vânzare –  
cumpărare nr. GS-04/10-3 din 04 octombrie 2013, SRL „Grinvitas” a livrat SRL  
„Azolux” marfă (îngrășămințe minerale), în conformitate cu cerințele părâtului.

Menționează că la 08 octombrie 2013, a furnizat în adresa părâtului marfă în  
sumă de 628885,58 lei, care a fost recepționată, fapt confirmat prin factura fiscală  
și actul de verificare a decontărilor, însă prețul mărfii nu a fost achitat în totalitate  
până în prezent.

Afirmă că până la 16 octombrie 2013 și 28 octombrie 2013, părâtul a achitat  
parțial datoria, astfel încât la 24 martie 2014, suma datorată constituia 344485,58  
lei, iar la 25 martie 2014, părâtul a mai achitat o parte din datorie, prin urmare,  
datoria de bază constituie suma de 170735,58 lei.

Indică că potrivit pct. 2.4. din contractul menționat, prețul pentru marfa  
livrată trebuia să fie achitat până la 28 octombrie 2013.

Relatează că prin pretenția din 26 decembrie 2013 a solicitat pârâtului achitarea datoriei, acordându-i un termen suplimentar de 7 zile calendaristice, pârâtul însă nu s-a conformat obligațiunilor asumate.

Remarcă că la 06 martie 2014, pârâtul a întârziat cu achitarea datoriei pentru o perioadă de 128 zile, prin urmare, conform pct. 6.3. din contractul menționat, suma penalității constituie 44094,72 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8-11, 512-514, 572, 585, 619, 624, 625, 666, 668, 753, 756, 759, 757 Cod civil, art. 7, 29, 35, 94, 96, 166, 167, 174, 175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea datoriei în sumă de 170735,58 lei, penalității în sumă de 50321,37 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2014 a fost admisă acțiunea integral, încasat de la SRL „Azolux” în beneficiul SRL „Grinvitas” suma de 170735,58 lei cu titlu de datorie, 50321,37 lei cu titlu de penalități contractuale și 6631,71 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 227688,66 lei.

La 29 aprilie 2015, SRL „Azolux” a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii contestate cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

La 29 aprilie 2015, SRL „Azolux” a depus cerere cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat, solicitând admiterea acesteia, scutirea parțială de la plata taxei de stat, invocând că a achitat suma de 1100 lei

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 a fost respinsă cererea de scutire de la achitarea taxei de stat înaintată de SRL „Azolux”, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de SRL „Azolux”, obligată SRL „Azolux” să achite taxa de stat în sumă de 3773,78 lei până la 18 noiembrie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2016 a fost acordat termen suplimentar până la 29 ianuarie 2016 pentru înlăturarea neajunsurilor, prin achitarea taxei de stat în sumă de 3773,78 lei.

La 28 ianuarie 2016, SRL „Azolux” a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, solicitând admiterea acestuia și casarea integrală a încheierii recurate.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că în cerere cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat a invocat că starea precară în care se află se datorează unor factori independenți de voința sa, precum ar fi embargourile introduse în Federația Rusă, evenimentele din Ucraina, ce au generat imposibilitatea întreprinderii de a desfășura în continuare activitatea ce constă în importul și realizarea de produse.

Menționează că a achitat parțial taxa de stat și anume, în sumă de 1100 lei.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului nu rezultă cu certitudine data expedierii în adresa părților a copiei încheierii recurate, careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, la fel, lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Din materialele cauzei rezultă că la 14 ianuarie 2015, SRL „Azolux” a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 29 aprilie 2015 apelantul SRL „Azolux”, a solicitat scutirea parțială de la plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel.

În conformitate cu art. 85 alin. (4) CPC, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Având în susținere prevederile normei enunțate, la caz se constată că instanța de apel temeinic și legal, prin încheierea din 15 octombrie 2015, a respins cererea de scutire parțială de la achitarea taxei de stat înaintată de SRL „Azolux” și nu a dat curs cererii de apel depusă de SRL „Azolux”, stabilindu-i apelantei un termen pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat.

Astfel, instanța de recurs constată că odată cu depunerea cererii de apel, SRL „Azolux” urma să achite, conform art. 3 alin. (1) lit. j) din Legea taxei de stat, taxa de stat în cuantum de 75 % din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin prisma normei enunțate, la caz, având în vedere că prin hotărârea primei instanțe a fost încasată taxa de stat în cuantum de 6631,71 lei, taxa de stat pentru depunerea cererii de apel urma a fi achitată în sumă de 4973,78 lei.

Se constată că SRL „Azolux” a prezentat bonul de plată pentru suma de 1200 lei, prin urmare suma taxei de stat neachitată la depunerea cererii de apel constituie 3773,78 lei, apelantul solicitând scutirea de la plata taxei de stat în partea dată.

Instanța de recurs reține că instanța de apel corect a conchis netemeinicia cererii SRL „Azolux” cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat.

Aceasta deoarece SRL „Azolux”, ca persoană juridică, nu a prezentat în susținerea afirmațiilor cu privire la starea grea materială, probe pertinente și

concludente care ar confirma situația economică precară a întreprinderii și ar confirma faptul că nu dispune de mijloace bănești suficiente, care ar permite achitarea taxei de stat în suma rămasă.

Or, în susținerea cererii cu privire la scutirea de la plata taxei de stat în mărime de 3773,78 lei, SRL „Azolux” a menționat în mod declarativ că societatea se află în starea precară care se datorează unor factori independenți de voința sa, precum ar fi embargourile introduse în Federația Rusă, evenimentele din Ucraina, ce au generat imposibilitatea întreprinderii de a desfășura în continuare activitatea ce constă în importul și realizarea de produse.

Este de remarcat și faptul că probe incontestabile ce ar demonstra aceste invocări nu au fost prezentate de către SRL „Azolux” nici instanței de recurs.

Distinct de cele menționate, se constată temeinicia încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, ca urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Azolux” și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Azolux”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Grinvitas” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Azolux” cu privire la încasarea datoriei și penalității contractuale.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță